
Z prac Prezydium NRA

Palestra 21/5(233), 116-120

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przez dość wysokie rozpiętości stawek za poszczególne czynności zespołów można było uzyskać dwa cele, a mianowicie regulację wynagrodzeń i jednocześnie stworzenie — z udziałem innych zainteresowanych zawodów prawniczych — celowego funduszu rozwoju kadr prawniczych. Fundusz ten byłby tworzony z opłat od pełnomocnictw karnych i karno-administracyjnych, z nadwyżki przychodów zespołów adwokackich po potrąceniu kosztów działalności zespołów i z pozostałości nie wykorzystanych środków budżetowych — przy wzmocnieniu zarazem tego funduszu przez gestorów innych zawodów prawniczych. Fundusz rozwoju kadr prawniczych miałby być przeznaczony w szczególności na doskonalenie i rozwój kadr prawniczych w sądach, prokuraturze, notariacie, adwokaturze i w państwowym arbitrażu gospodarczym. Głównym jego przeznaczeniem byłoby udzielanie pomocy materialnej w celu podnoszenia kwalifikacji i wiedzy zawodowej przez szkolenie podypłomowe, organizowanie ośrodków doskonalenia kadr prawniczych, finansowanie kosztów doskonalenia kadr prawniczych w obcych ośrodkach prowadzonych przez jednostki państwowe i organizacje społeczne, przez udzielanie pomocy materialnej na uzyskiwanie mieszkań oraz przez finansowanie innych form służących potrzebom doskonalenia i rozwoju kadr prawniczych.

Kończąc swoje wystąpienie, Wiceminister Sprawiedliwości przypomniał o sytuacji społeczno-ekonomicznej kraju, którą należy tu brać pod uwagę, gromadząc bowiem środki na doskonalenie kadr prawniczych, będzie można częściowo odciążyć państwo od finansowania tej działalności z budżetu.

W ostatnim punkcie porządku dziennego wysłuchano niezwykle interesującej prelekcji prof. Stanisława Miki na temat wybranych zagadnień z dziedziny psychologii społecznej.

Po tej prelekcji prezes NRA zamknął obrady konferencji.

Bogata tematyka konferencji i żywy udział jej uczestników w obradach daje uzasadnioną podstawę do stwierdzenia, że konferencja spełniła swoje zadania, przyczyniając się w ten sposób do usprawnienia pracy samorządowej. Zorganizowanie konferencji (przez 2 dni) w DPTA w Grzegorzewicach, a więc we własnym domu adwokackim, stworzyło specyficzny, relaksowy klimat koleżeństwa i wzajemnej życzliwości, co ułatwiło z kolei wymianę myśli i poglądów w bezpośrednich kontaktach towarzyskich, pozbawionych form oficjalności. Należy tu wspomnieć również o tym, że po wieczornym spacerze, przy przysłowiowej „lampce wina” można było posłuchać nie tylko dobrej anegdoty, ale i znakomych piosenek z „myszką”. Także więc i te efekty natury towarzyskiej zasługują na pozytywną ocenę.

adw. Kazimierz Kaeppele

F.

Z prac Prezydium NRA

1.

Informacje o działalności wizytacyjnej CZW i WZW w 1976 r.

I

W 1976 r. Centralny Zespół Wizytatorów przy NRA przeprowadził 28 wizytacji, a mianowicie:

- 1) 24 wizytacje Rad Adwokackich, mające na celu zbadanie:
 - a) aktualnej sytuacji materialnej zespołów adwokackich w poszczególnych izbach w związku z reorganizacją organów wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności zagadnienia wzrostu lub obniżenia wpływu spraw i obrotów w zespołach wizytowanej izby,
 - b) problematyki rozdziału spraw w dążeniu do usuwania rażącej dysproporcji w poszczególnych zespołach wizytowanej izby,
 - c) prawidłowości wykorzystywania przez zespoły adwokackie konta 34-a,
 - d) działalności zawodowej, a w szczególności poziomu zawodowego oraz sytuacji materialnej adwokatów zatrudnionych w niepełnym wymiarze pracy w poszczególnych zespołach wizytowanej izby;
- 2) wizytację Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sieradzu na skutek postulatu jednego z członków Zespołu na temat przestrzegania przepisów finansowych;
- 3) wizytację Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Piasecznie w celu zbadania perspektyw dalszego istnienia Zespołu w związku z niskimi obrotami;
- 4) wizytację Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Skierniewicach w sprawie warunków lokalowych i perspektyw ich poprawy;
- 5) wizytację Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Opolu w sprawie konta 34 jednego z adwokatów.

W związku z przeprowadzonymi wizytacjami Centralny Zespół Wizytatorów przekazywał zalecenia mające na celu usuwanie stwierdzonych uchybień oraz załatwienie określonych problemów. Zaleceń takich wydano w 1976 r. 22.

Niezależnie od własnej działalności wizytacyjnej Centralny Zespół Wizytatorów — podobnie jak w latach ubiegłych — analizował wszystkie nadsyłane przez Rady Adwokackie protokoły wizytacyjne oraz zalecenia powizytacyjne WZW, zwracając uwagę na niedopatrzienia w wydawanych przez rady adwokackie zaleceniach powizytacyjnych, wynikające z niedostatecznej niekiedy analizy poszczególnych protokołów.

Zebrałe przez CZW dane stanowiąc będą materiały pomocnicze przy opracowaniu planu rozmieszczenia adwokatów i zespołów adwokackich. Były one również wykorzystywane przy rozpoznawaniu przez Prezydium NRA konkretnych spraw i podejmowaniu uchwał o charakterze ogólnym.

II

Wojewódzkie zespoły wizytatorów nadesłały sprawozdania z działalności wizytacyjnej w r. 1976. Wynika z nich, że dokonano:

- 1) w Izbie białostockiej — wizytacji ogólnych wszystkich zespołów,
- 2) w „ bielskiej — wizytacji wszystkich zespołów,
- 3) w „ bydgoskiej — wizytacji 6 zespołów,
- 4) w „ częstochowskiej — wizytacji 10 zespołów o charakterze ogólnym (a ponadto wizytacji problemowych),
- 5) w „ katowickiej — 40 wizytacji ogólnych i 11 wizytacji problemowych (dotyczących poziomu pracy zawodowej adwokatów),
- 6) w „ kieleckiej — wizytacji ogólnych 11 zespołów,
- 7) w „ koszalińskiej — wizytacji wszystkich zespołów o charakterze ogólnym (ponadto wizytacji problemowych),
- 8) w „ krakowskiej — 22 wizytacji ogólnych oraz 9 specjalnych dotyczących rozliczeń,
- 9) w „ lubelskiej — wizytacji wszystkich zespołów,
- 10) w „ olsztyńskiej — wizytacji 6 zespołów,

- 11) w Izbie opolskiej — 9 wizytacji ogólnych,
- 12) w „ plockiej — 9 wizytacji,
- 13) w „ poznańskiej — wizytacji wszystkich zespołów,
- 14) w „ radomskiej — wizytacji 6 zespołów,
- 15) w „ rzeszowskiej — 25 wizytacji ogólnych i 3 wizytacji problemowych,
- 16) w „ siedleckiej — 6 wizytacji ogólnych,
- 17) w „ szczecińskiej — 11 wizytacji ogólnych,
- 18) w „ toruńskiej — wizytacji wszystkich zespołów,
- 19) w „ wałbrzyskiej — wizytacji ogólnych wszystkich zespołów,
- 20) w „ warszawskiej — 43 wizytacji ogólnych i 9 wizytacji problemowych,
- 21) w „ wrocławskiej — 19 wizytacji zespołów,
- 22) w „ zielonogórskiej — 10 wizytacji ogólnych i 2 specjalnych.

Ogółem przeprowadzono 365 wizytacji, przy czym do tej liczby należy jeszcze doliczyć wizytacje przeprowadzone w Izbach Adwokackich w Gdańsku i Łodzi (WZW działające w powyższych Izbach nie nadesłały w terminie danych sprawozdawczych za rok 1976).

Sprawozdania roczne wojewódzkich zespołów wizytatorów, sporządzone na podstawie wyników wizytacji, zawierają na ogół pozytywną ocenę działalności zespołów, ich kierownictwa i pracy zawodowej adwokatów. Równocześnie jednak stwierdzono w niektórych wizytowanych zespołach pewne uchybienia w zakresie:

- 1) braku doskonalenie zawodowego w ramach zespołów (Izby: bielska, bydgoska, kielecka, lubelska, plocka, poznańska, radomska, szczecińska, toruńska, zielonogórska, wałbrzyska),
- 2) częstotliwości zebrań zespołów (Izby: bielska, katowicka — Zespół Adw. w Chorzowie, kielecka, opolska, poznańska, radomska),
- 3) ściągłości opłat na rzecz zespołów i konta 34 (Izby: katowicka, olsztyńska, poznańska, toruńska, warszawska, wrocławska),
- 4) archiwizacji akt (Izby: katowicka — Zespół Adw. w Mikołowie, kielecka, radomska, szczecińska),
- 5) podziału pracy w zespołach (Izby: bielska, bydgoska — Zespół Adw. w Bydgoszczy, katowicka, toruńska i warszawska).

Przeprowadzone kontrole pracy zawodowej nie stwierdziły poważniejszych uchybień poza wypadkami sporadycznymi (szczególnie w zakresie sporządzania rewizji), które były przedmiotem ingerencji ze strony właściwej rady adwokackiej. W jednym wypadku (w Izbie warszawskiej) uchybienia w pracy zawodowej były tak rażące, że spowodowały wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Sprawozdania podkreślają spadek wpływu spraw i obrotów w niektórych zespołach adwokackich, wywołany z reguły zmianami w podziale administracyjnym państwa. Dotyczy to w szczególności Izb: białostockiej — Zespoły w Białymstoku i Łomży; bielskiej — Zespół w Sucheju; koszańskiej — Zespół w Sławnie; krakowskiej — Zespoły w Krakowie (przy wzroście jednak wpływu w woj. nowosądeckim); olsztyńskiej — Zespoły w Biskupcu i Kętrzynie oraz Zespół Nr 1 w Olsztynie; rzeszowskiej — Zespoły w Rzeszowie.

Z treści sprawozdań wynika także konieczność podjęcia odpowiednich kroków zmierzających do niezwłocznej poprawy warunków lokalowych w niektórych zespołach adwokackich, a mianowicie w Izbach: bielskiej (Zespoły w Oświęcimiu i Żywcu), katowickiej (Zespoły w Olkuszu i Zawierciu), krakowskiej (niektóre zespoły w Krakowie oraz w Bochni, Proszowicach i Dąbrowie Tarnowskiej), poznańskiej (Zespoły Nr 3, 4, 7, 10 w Poznaniu, DPPP w Szamotułach oraz Zespoły w Kaliszu, Gnieźnie, Koninie, Słupcy, Wągrowcu, Czarnkowie i Złotowie), toruńskiej (Zespoły

w Brodnicy i Radziejowie), wałbrzyskiej (większość zespołów) i zielonogórskiej (Zespoły w Gorzowie, Myśliborzu, DPPP w Słubicach, oraz Zespół w Choszcznie).

III

Przy przeprowadzaniu wizytacji ogólnych wizytatorzy WZW analizowali prawidłowość zapisów na koncie 34. Ponadto na zlecenie CZW przeprowadzonych zostało 21 wizytacji specjalnych dotyczących imiennie wskazanych adwokatów, u których wynikająca z danych sprawozdawczych wysokość salda wymagała przeanalizowania.

Ustalono w przeważającej większości wypadków, że wysokość sald jest usprawiedliwiona rozmiarami działalności zawodowej, prowadzeniem licznych spraw wyjazdowych, koniecznością zabezpieczenia należności na opłaty i koszty sądowe, jak również opłat na rzecz Zespołu, które nie były jeszcze wymagalne w chwili przyjęcia wpłaty, itd. Zdarzały się jednak dość liczne wypadki niewłaściwego zarachowania części wpłaty na konto 34 lub dokonywania przeksięgowania na konto 61 z nie usprawiedliwioną zwłoką. W tego rodzaju sytuacjach wydawane były odpowiednie zalecenia powizytacyjne.

IV

Prezydium NRA rozpatrzyło na posiedzeniu w dniu 24 lutego 1977 r. przedstawione wyżej informacje opracowane przez wiceprezesa NRA adw. K. Potrzebowski i postanowiło:

- 1) sprawozdanie przyjąć do wiadomości;
- 2) zalecić wojewódzkim zespołom wizytatorów systematyczne badanie intensywności i form doskonalenia zawodowego w zespołach oraz poziomu pracy zawodowej członków zespołów;
- 3) zalecić wojewódzkim zespołom wizytatorów, aby przy przeprowadzanych wizytacjach zwracały szczególną uwagę na prawidłowość zarachowań na koncie 34;
- 4) zwrócić uwagę wojewódzkim zespołom wizytatorów w Gdańsku i Łodzi na niedopuszczalność niedotrzymywania terminów składania sprawozdań z działalności.

2.

Obroty zespołów adwokackich związane z wpływami dewizowymi

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 10 marca 1977 r. rozpatrzyło informację o wpływach dewizowych z tytułu prowadzenia spraw na zlecenie cudzoziemców.

I. Zespoły specjalistyczne

Zespoły	Liczba spraw	Wpłaty na honorarium	Wpłaty na koszty
1. ZA Nr 6 w Gdyni	20	149.741	16.063
2. ZA Nr 7 w Katowicach	13	19.065	30.829
3. ZA Nr 17 w Krakowie	64	208.658	107.000
4. ZA Nr 13 w Łodzi	12	33.523	21.284
5. ZA Nr 15 w Poznaniu	25	41.619	27.705
6. ZA Nr 40 w Warszawie	271	1.672.352	525.000
	405	2.124.958	727.881
		= 107.321 \$ USA =	36.761 \$ USA

Ponadto ZA Nr 40 w Warszawie w związku z umową zawartą z „Iniurkolegiją” w Moskwie prowadził 80 spraw i osiągnął wpływy z tytułu opłat na rzecz Zespołu w wysokości 160.685 zł i z tytułu kosztów 89.000 zł. Jak wynika z powyższego zespoły specjalistyczne mające siedzibę poza Warszawą prowadzą nadal stosunkowo niewiele spraw (Zespół Adwokacki Nr 40 w Warszawie prowadzi 66% spraw i uzyskuje 78% wpływów dewizowych). Przeciętne honorarium za sprawę w zespołach specjalistycznych wynosi 264 \$ USA.

II. Wpływy dewizowe poza zespołami specjalistycznymi

Jak wynika z załączonej niżej tabeli w 1976 r. prowadzone były poza zespołami specjalistycznymi 64 sprawy karne i 362 sprawy cywilne, tj. razem 426 spraw, opłaconych dewizami.

Łączne wpływy z tych spraw wyniosły z tytułu opłat na rzecz zespołów (honorarium) 34.709 \$ USA, a z tytułu kosztów — 11.763 \$ USA.

Przeciętne honorarium za sprawę wynosiło 81 \$ USA.

III. Ogólna kwota wpływów dewizowych w 1976 r.

Z tytułu prowadzonych spraw dewizowych zespoły adwokackie osiągnęły wpływy następujące (w przeliczeniu na dolary USA):

	Opłaty na rzecz zespołu (honorarium)	Koszty
1. zespoły specjalistyczne	107.321	36.761
2. pozostałe zespoły	34.709	11.763
	142.030 \$	48.524 \$
Ogółem	— 190.554 \$ USA	

W porównaniu z latami ubiegłymi wpływy dewizowe wykazują stały wzrost. Mianowicie w 1974 r. wynosiły one 82.000 \$ opł. + 32.689 \$ koszt., w 1975 r. — 116.215 \$ + 43.588 \$, a w 1976 r. — 142.030 \$ + 48.524 \$ USA.

Należy więc stwierdzić, że postanowienia zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23.VIII.1974 r. (Mon. Pol. Nr 30, poz. 182) osiągnęły zamierzony efekt w postaci corocznej intensyfikacji wpływów dewizowych z tytułu usług adwokackich.

IV. Rachunek walutowy NRA

Z tytułu 10% kosztów postępowania w sprawach dewizowych zespoły adwokackie w 1976 r. przekazały na rachunek walutowy NRA 4.734,71 \$ USA.

Wydatki dewizowe wyniosły: kontakty zagraniczne — 462,11 \$, zakup książek obcojęzycznych — 311,33 \$ i zakup maszyny elektronicznej do liczenia — 200 \$; razem 973,44 \$ USA.

Prezydium NRA przyjęło powyższe sprawozdanie do wiadomości.